

میزان تاثیر مداخله ها بر کیفیت زندگی ساکنان محلات فرسوده شهری (نمونه موری: محله جویباره و شهشهان اصفهان)

نازنین نیلی پور طباطبایی*

دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد،
n.nilipour@yahoo.com

چکیده

شهر به عنوان عالی ترین نمود تمدن بشری، نقش بنیادین در زندگی فردی و جمعی ساکنانش دارد. بنابراین نیازمند تامین استانداردهایی است که برای هر شهر و حتی محله با توجه به خصوصیات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی می تواند متفاوت باشد. این معیارها همان کیفیت زندگی است. هدف از این تحقیق، بررسی میزان موفقیت مداخلات انجام گرفته و همچنین شناسایی عوامل موثر بر کیفیت زندگی محله ای در محلات تاریخی شهر اصفهان است که در واقع نمایانگر میزان اثرات کیفی به جا مانده از اجرای پروژه های بهسازی و نوسازی است. مطالعه موردی روی دو محله مجاور و تاریخی جویباره (مورد مداخله قرار گرفته) و محله شهشهان (به حال خود رها شده) می باشد. روش تحقیق این پژوهش به صورت تحلیلی توصیفی و اسنادی پیمایشی است. در مقاله حاضر تعدادی از شاخص های کیفیت زندگی در نظر گرفته شد و با روش AHP میزان تاثیر هر یک بررسی شد. در نهایت تاثیر مثبت قرارگیری شاخص های ذهنی در کنار شاخص های عینی مشخص گردید.

واژه های کلیدی: کیفیت زندگی، محله جویباره، محله شهشهان، بافت فرسوده، مدل AHP.

۱. مقدمه

در سالهای گذشته، محیط، موضوعی غالب در اذهان مردم نبود، اما امروز هست. انسان معیارهایی عالی تر دارد. انسان کالاهای مادی تر و محیط های جذاب تر می خواهد و به استراحت نیاز دارد. انسان می خواهد از نگرانی های روزمره خلاص شود و خوش بگذراند، اما نه با ساعت ها معطل شدن در راه بندان؛ در راه کنار دریا. انسان برای فرزندانش آموزش بهتر می خواهد و به دنبال فرصت های شغلی مناسب پس از اتمام مدرسه و دانشگاه برای آنهاست. انسان می خواهد زندگی آینده اش تامین باشد، در زمان حال زندگی کند و برخی خاطرات گذشته را حفظ کند. انسان به پیوندهای خانوادگی، امنیت و احساس تعلق نیاز دارد. می خواهد در جایی زندگی کند که مناسب و انسانی باشد و در عین حال عناصر زیبایی را در بر داشته باشد که الهام بخش بوده،